

คำรับรองการปฏิบัติราชการ
กระทรวงอุตสาหกรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

1. คำรับรองระหว่าง

นายพินิจ จารุสมบัติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้รับคำรับรอง

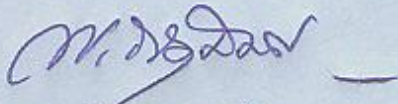
และ

นายเผด็จภัย มีคุณเอี่ยม

รองปลัดกระทรวงหัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบ
กระบวนการผลิต ผู้ทำคำรับรอง

2. คำรับรองนี้เป็นคำรับรองฝ่ายเดียว มิใช่สัญญาและใช้สำหรับระยะเวลา 1 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2547
3. รายละเอียดของคำรับรอง ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ของกลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์ น้ำหนัก เป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนของกลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต และรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ปรากฏอยู่ในเอกสารประกอบท้ายคำรับรองนี้
4. ข้าพเจ้า นายพินิจ จารุสมบัติ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้พิจารณาและเห็นชอบกับแผนยุทธศาสตร์ของกลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์ น้ำหนัก เป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนของกลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต และรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่กำหนดในเอกสารประกอบท้ายคำรับรองนี้ และข้าพเจ้ายินดีจะให้คำแนะนำ กำกับ และตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการของ นายเผด็จภัย มีคุณเอี่ยม รองปลัดกระทรวงหัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต ให้เป็นไปตามคำรับรองที่จัดทำขึ้นนี้

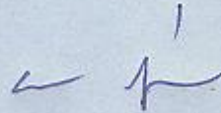
5. ข้าพเจ้า นายเผด็จภัย มีคุณเอี่ยม ได้ทำความเข้าใจคำรับรองตาม 3 แล้วขอให้คำรับรองกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมว่าจะมุ่งมั่นปฏิบัติราชการให้เกิดผลงานที่ดีตามเป้าหมายของตัวชี้วัดแต่ละตัวในระดับสูงสุด เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ตามที่ให้คำรับรองไว้
6. ผู้รับคำรับรองและผู้ทำคำรับรอง ได้เข้าใจคำรับรองการปฏิบัติราชการและเห็นพ้องกันแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ



(นายพินิจ จารุสมบัติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

วันที่ 29 พฤศจิกายน 2546



(นายเผด็จภัย มีคุณเอี่ยม)

รองปลัดกระทรวง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบ

กระบวนการผลิต

วันที่ 29 พฤศจิกายน 2546



(นายมนู เลียวไพโรจน์)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

วันที่ 29 พฤศจิกายน 2546

ยุทธศาสตร์ของกลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต

- พันธกิจ

กำกับดูแลและสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมให้พัฒนาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับกฎหมาย
ข้อกำหนด กฎ ระเบียบ และมาตรฐานสากล

- เป้าประสงค์

1. ผู้ประกอบการได้รับการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง มีประสิทธิภาพ ทันสมัยและโปร่งใส
2. การประกอบการมีการพัฒนาและอยู่ร่วมกับสังคมอย่างสมดุลทั้งด้านความปลอดภัย สุขอนามัย และสิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์ในภาพรวมของกลุ่มภารกิจ

1. เพิ่มขีดความสามารถในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
2. สร้างความสมดุลระหว่างภาคอุตสาหกรรมและเมืองแร่กับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

- โครงการของกลุ่มภารกิจ (ถ้ามี)

1. เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการทำงานขององค์กรกำกับดูแล
2. พัฒนาเครือข่ายในการกำกับดูแล
3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในภาคอุตสาหกรรม
4. จัดการวัตถุอันตราย กาก และวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมให้มีความปลอดภัยและเกิดประโยชน์สูงสุด
5. จัดการและเตรียมความพร้อมด้านแร่ และวัตถุอันตราย

- อื่น ๆ เช่น เงื่อนไขที่จำเป็นต่อการนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ

.....

.....

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์กลุ่มภารกิจ น้ำหนัก เป้าหมาย
และเกณฑ์การให้คะแนน ของกลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต มีดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติราชการ ตามแผนยุทธศาสตร์กลุ่มภารกิจ	น้ำหนัก (%)	ผลงานประจำปี งบประมาณ		เป้าหมาย/เกณฑ์การให้คะแนน				
		2545	2546	1	2	3	4	5
1. ร้อยละของผู้ประกอบการที่ปฏิบัติ ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบ	40	-	80	76	78	80	82	84
2. จำนวนจังหวัดเครือข่ายกำกับดูแลที่ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้	20	-	1	45	50	55	60	70
3. ความสำเร็จในการจัดทำมาตรฐาน ของสถานประกอบการขั้นดี (ระดับ) ระดับ 1 = จัดทำมาตรฐานเสร็จต่ำกว่า ร้อยละ 50 ระดับ 2 = จัดทำมาตรฐานเสร็จร้อยละ 50 ขึ้นไป ระดับ 3 = จัดทำมาตรฐานแล้วเสร็จ และ ได้รับความเห็นชอบจากผู้ บริหารระดับสูง ระดับ 4 = กำหนดสิทธิประโยชน์ และ ประกาศมาตรฐานให้ สถานประกอบการทราบ ระดับ 5 = ประเมินสถานประกอบการ เพื่อให้มี Baseline ปี 2547	30	-	-	1	2	3	4	5
4. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการปรับปรุงสภาพ เชิงนิเวศน์และเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นในปี 2547 (แห่ง)	10	-	-	80	83	85	88	90
รวม	100			1	2	3	4	5

ข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2546 ที่มีต่อยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมควรดำเนินการเพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรส่งเสริมอุตสาหกรรมหลักที่มีศักยภาพเข้มแข็งอยู่แล้วในปัจจุบันให้สามารถคงความเข้มแข็งในการประกอบการต่อไปให้นานที่สุด โดยให้สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์และปัจจัยต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งควรส่งเสริมการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ๆ เช่น นานาเทคโนโลยี (Nanotechnology) วัสดุศาสตร์ (Material Science) และ เทคโนโลยีชีวภาพ (Bio-Technology) เป็นต้น
2. ประเภทอุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริม มี 3 ประเภท คือ
 - 2.1 อุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคภายในประเทศ
 - 2.2 อุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้า
 - 2.3 อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก โดยเน้นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งนี้ ให้เน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้าเป็นพิเศษ
3. ควรรณรงค์ส่งเสริมให้มีตราสินค้า (brand name) ของประเทศไทยมากขึ้น
4. ควรร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ในการเพิ่มมูลค่าและเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดและช่องทางในการจำหน่ายสินค้าไทยในตลาดโลก
5. ควรส่งเสริมการลงทุนที่เน้นการใช้เทคโนโลยีการผลิต มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี การใช้ทรัพยากร และวัตถุดิบในประเทศ (local content) เพื่อให้ประเทศได้รับส่วนแบ่งในการผลิตสูงกว่าเดิม และมีการจัดการด้านมลภาวะที่เหมาะสม
6. ควรสนับสนุนการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมโดยเฉพาะที่ตั้งการนิคมอุตสาหกรรม เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำและปัจจัยการผลิตด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
7. การสร้างผู้ประกอบการควรพิจารณาให้โอกาสแก่บุคคลที่มีความเหมาะสม โดยอาจใช้แบบสอบถามเพื่อทดสอบความเหมาะสมของการเป็นผู้ประกอบการ และควรสนับสนุนให้ข้าราชการที่สนใจได้มีโอกาสเป็นผู้ประกอบการด้วย
8. การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมแต่เดิมมีลักษณะเป็นการเคลื่อนย้ายคนไปหาเครื่องจักรซึ่งส่งผลกระทบต่อการค้าเสรีของคนไทยในชนบท จึงควรปรับเปลี่ยนเป็นการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรไปหาชุมชนในชนบท โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนควรกำหนดสิ่งจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการที่สามารถดำเนินการได้ นอกจากนั้นควรให้การสนับสนุนผู้ประกอบการที่ประสงค์

จะเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องจักรหรือเพื่อแก้ปัญหาเครื่องจักรที่สร้างมลภาวะโดยการให้เงินกู้ระยะยาวดอกเบี้ยต่ำ

9. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนควรพิจารณาส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารให้ครบวงจร โดยควรให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนเกษตรกรซึ่งอยู่ในภาคการผลิตวัตถุดิบซึ่งมีใช้นิตินุคคลด้วย
10. ในภาพรวมของกระทรวงอุตสาหกรรม ควรปรับปรุงโครงสร้างในปัจจุบันให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้มีหน่วยงานต่าง ๆ ภายในกระทรวงเป็นเจ้าภาพรับผิดชอบการดำเนินการกิจต่าง ๆ อย่างชัดเจน และเป็นระบบมากยิ่งขึ้น เช่น การปรับปรุงความซ้ำซ้อนในการกิจของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นต้น

ข้อสังเกตสำหรับทุกกระทรวง

เนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในหลายกรณี จำต้องอาศัยความร่วมมืออย่างบูรณาการของหลายกระทรวง เช่น ยุทธศาสตร์การส่งออกของกระทรวงพาณิชย์อาจต้องร่วมมือกับกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในเรื่องการผลิต และอาจต้องร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขในเรื่องความปลอดภัยของสินค้าอาหาร ดังนั้น จึงควรให้ทุกกระทรวงกำหนดยุทธศาสตร์ความร่วมมือดังกล่าวในลักษณะบูรณาการเพื่อผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมของประเทศได้สูงสุด ทั้งนี้ โดยควรมีตัวชี้วัด (KPI) ที่แน่ชัด และมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสมด้วย
